Η ΑΣΘΕΝΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ

ΥΠΑΡΧΕΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙ ΕΛΛΕΙΨΙΣ ΑΛΗΘΙΝΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ;

ΤΟΥ κ. Α. ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ὁ κ. Δεδόπουλος στὴν «Καθημερινὴ». Ὁ κ. Σολ. Μακρῆς στὴν «Ἐλευθερία». Ὁ κ. Π. Μελίτης στὴ «Συζήτηση». Ὁ κ. Εὐαγ. Κυριακόπουλος στὴ «Διεθνῆ Ζωή», ἄν καὶ διαφορετικῶν ἀρχῶν καὶ πεποιθήσεων διανοούμενοι, σὰν νὰ εἶχαν συμφωνήσει, καταπιάστηκαν τὸ χρόνο ποὺ πέρασε μὲ τὸ θέμα τῆς ἐλλείψεως ἀληθινῶν πνευματικῶν ἀνθρώπων στὴν ἐποχή μας καὶ ἰδιαίτερα στὴ χώρα μας.

Ἀπουσιάζουν λοιπὸν σὲ ἀναλογία μεγάλη ἀπὸ τὸ ἔθνος μας οἱ ἄνθρωποι αὐτοί; Καὶ ἄν ἀπουσιάζουν τί ἀνάγκη ἔχει ἕνας λαὸς τῆς παρουσίας τους;

Ἀλλά κατ' ἀρχὴν τί ἐννοοῦν μὲ τὸν ὅρον «πνευματικοὶ ἄνθρωποι» ὅταν οἱ προαναφερθέντες τὸν μεταχειρίζονται;

Δεν ὑπονοοῦν βέβαια τὸν ἄνθρωπο τῶν γραμμάτων ἁπλῶς. Δὲν ὁμιλοῦν διὰ τοὺς κατέχοντας τίτλους σπουδῶν, γλωσσῶν,, τέχνηςκαὶτεχνικῆςκαταρτίσεως μόνο. Ἄν ἐννοοῦσαν αὐτοὺς θὰ εἰσέπρατταν τὰ εἰρωνικὰ σχόλια τῶν ἀναγνωστῶν τους. Διότι ἀνθρώποπς μὲ τέτοιου εἴδοπς τίτλους ἔχουμε πολλούς, ἐνῶ πνευματικοὺς ἀνθρώπους λίγους. Ἄλλο λοιπὸν ἐννοοῦν τόσο οἱ προαναφερθέντες διανοούμενοι ὅσο καὶ ὅσοι κάνουν χρῆση συνήθως τοῦ ὅρου αὐτοῦ. Ἐννοοῦν τοὺς ἀγωνιστές γενικότερα ποὺ εἶναι σὲ θέση νὰ κάνουν θυσίες στὸ βωμὸ τοῦ Θεοῦ τους καὶ τοῦ «πιστεύω» τους. Τοὺς ντόμπρους καὶ τοὺς εἰλικρινεῖς Ἐκεῖνους ποὺ δὲν ὑποκύπτουν εὔκολα στὸν πειρασμὸ νὰ ζοῦν μιὰ ζωὴ συμβιβασμῶν, ἐνόχου σιωπῆς, πιλατισμοῦ ἢ ὑποκρισίας. Καὶ αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι ἀπ' ὅσα γράφουν οἱ παραπάνω διανοούμενοι καὶ ἄλλοι ἀκόμη ἐρευνητές τῆς συνθέσεως τῆς σημερινῆς μας κοινωνίας, μᾶς λείπουν.

Ἀντιθέτως δὲν φαίνεται νὰ λείπουν σὲ τέτοια μεγάλη ἔκτασι οἱ πνευματικοὶ ἄνθρωποι σὲ ἄλλες χῶρες. Ἀπόδειξη, ἡ διακήρυξη τῶν 121 Γάλλων διανοουμένων. Ἡ ἀπαίτησις τῆς καταργήσεως τῆς λογοκρισίας πρὸς τὸν Φράνκο τῶν 240 Ἱσπανῶν διανοητῶν. Ἡ ἡρωϊκὴ ἀπομόνωση τοῦ Πάστερνακ στὴν κοινωνικὴ καὶ πνευματική του ἐξορία στὴ Ρωσία στὰ τελευταῖα χρόνια τῆς ζωῆς του. Ἀκόμη ὁ ρόλος τῶν Οἰγγρων διανοουμένων, τὶς παραμονὲς τῆς ἐξεγέρσεως τοῦ 1956, τοῦ συλλόγου «Πατέφι». Γιὰ τέτοιους πνευματικοὺς ἀνθρώπους, ὁδηγητές τῶν λαῶν καὶ εὐθαρσεῖς ἀγωνιστὲς τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ, μιλᾶνε οἱ ἐν προκειμένῳ "Ελληνες ἀρθρογράφοι. Γιατὶ ἀπὸ τοὺς ἄλλους ποὺ διαθέτουν τὶς πνευματικὲς τους ἱκανότητες, τὶς γνῶσεις καὶ τοὺς τίτλους τους, εἴτε γιὰ τὴν αὐτοϊκανοποίησή τους τὴν πνευματική, εἴτε τὴν ἱκανοποίηση τῶν φιλοδοξιῶν καὶ τῆς φιλοχρηματίας τους, δὲν μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι ἔχομε ἔλλειψη στὴν Ἑλλάδα.

Μᾶς λείπουν λοιπὸν οἱ ἡγετικὲς ψυσιογνωμίες. Αὐτὲς ποὺ τὶς βιαστικὲς τὸ πνεῦμα τοῦ χρέους καὶ τῆς θυσίας. Καὶ ὅμως χωρὶς τὸ πνεῦμα αὐτὸ οὔτε οἱ διανοούμενοι στέκουν ψηλὰ στὴ συνείδηση τοῦ λαοῦ, οὔτε κάτι τὸ μεγάλο τὸ ὡραῖο ὠφέλιμο γιὰ τὸ κοινωνικὸ σύνολο μπορεῖ νὰ πραγματοποιηθῆ.

Καὶ μόνον αὐτό; Καὶ ὅτι καλὸ μπορεῖ νὰ ὑπάρχῃ, οὔτε νὰ καρποφορήσῃ καταρθώνει, οὔτε ἀπὸ ποὺς ἐχθροὺς του τελικὰ προστατευθῆ. Σ' αὐτὸ ἀκριβῶς ἔγκειται ἀπὸ πρακτικῆς πλευρᾶς καὶ ἡ ἀξία τοῦ πνευματικοῦ, τοῦ ἀληθινοῦ καὶ ἡγετικοῦ πνευματικοῦ ἀνθρώπου.

Ἕνα παράδειγμα πιθανὸν θὰ μᾶς κάνῃ πιὸ καταληπτούς. Ἡ ἐλευθερία τόσο γιὰ νὰ γεννηθῆ ὅσο καὶ νὰ καρποφορήσῃ ἢ νὰ διαωνίσῃ τὴ ζωή της, χρειάζεται θυσίες Ποταμοὶ αἱμάτων πότισαν τὰ δένδρα τῶν διαφόρων ἐλευθεριῶν τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου. Ἡ ἐλευθερία ἡ ἠθική, ἡ κοινωνική, ἡ οἰκονομική, ἡ πνευματική, ἡ θρησκευτική, ἔχουν ἀπαιτήσεις μεγάλες ἀπὸ τοὺς ὀπαδούς τους. Οἱ ἐλευθερίες ὅμως αὐτὲς ἀπὸ ἔλλειψη ἀνθρώπων μὲ πνεῦμα θυσίας καὶ εὐθύνης, ἀπὸ τὴν ἀπουσία στρατιωτῶν πνευματικῶν στὶς ἡμέρες μας ἢ ζοῦν ἀναιμικὲς, ἢ ἀργοπεθαίνουν.

Τὴν δημοκρατία ἔτσι, ποὺ διακονεῖ στὶς ἐλευθερίες αὐτές τὴν ἐκτοπίζει μετὰ τὴν πρώτη παλίρροια σ' ὅλη τὴ γῆ ἄμπωτις τοῦ ὁλοκληρωτισμοῦ. Νὰ γιατὶ οἱ ἐλευθερίες, ἀλλὰ καὶ ἡ προσπάθεια γιὰ τὴν πραγμάτωσίν τους κινδυνεύουν. Βλέπεις «τὸ ἄλλο ὄνομα τῆς ἐλευθερίας», ὅπως πολύ σωστὰ ἔγραφε ὁ κ. Δεδόπουλος στὴν «Καθημερινὴ» λέγεται εὐθύνη». Ἡ συναίσθηση ὅμως τῆς εὐθύνης γεννάει τὴν ἔννοια τοῦ χρέους. Ἡ συνειδητοποίηση δὲ τῆς ἐννοίας τοῦ χρέους μᾶς ἐπιβάλλει μικρὲς ἢ μεγάλες θυσίες. Καὶ κεῖνο ποὺ δὲν ποθοῦν οἱ ἄνθρωποι σήμερα εἶναι οἱ θυσίες καὶ ἑπομένως ὁ ἐπωμισμὸς εὐθυνῶν.

Πράγματι «ὁ μεγάλος ὕπνος ποὺ ποθοῦν οἱ ἄνθρωποι», συνεχίζει ὁ κ. Δεδόπουλος, εἶναι τὸ ἀνεύθυνο. Λέγεται «δὲν μὲ μέλλει ἐμένα». Ὅλοι ζητοῦν σήμερα νὰ γίνουν «δὲν μὲ μέλλει ἐμένα». Ὁ μεγάλος ὕπνος λέγεται ἀκόμα ἰδιοτέλεια. Τόλμησε νὰ δεῖξῃς ἔστω καὶ ὀπωφία ἀφιλοκερδείας καὶ τὸ ὀλιγώτερο ποὺ θὰ σοῦ ποῦν εἶναι ὅτι εἶσαι τρελλός. Δὲν εἶναι παρακμὴ αὐτὸ τὸ κλῖμα ποὺ ἁπλώνεται ἐπάνω μας, συνεχίζει «Εἶναι ἡ εἴσοδος σ' ἕνα ἀβάρεθρο». Ἀλλὰ γιατί; Διότι τὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τὰ κοινὰ ποὺ προϋποθέτει ἡ λειτουργία καὶ ἡ πρόοδος μιᾶς δημοκρατίας, γιὰ νὰ γυσίσουμε στὸ παράδειγμά μας, ἀπαιτεῖ ὡρισμένες ἀτομικὲς θυσίες. Περιορίζεται λοιπὸν σιγὰ–σιγὰ σὲ μιὰ μειοψηφία ποὺ εἶναι πρόθυμη γι' αὐτές. Ἀφοῦ ἡ μειοψηφία αὐτὴ βλέπει ὅτι ὅλοι θέλουν νὰ γίνουν «δὲν μὲ μέλλει ἐμένα» καὶ ἐπωμίζονται τὸ βάρος τοῦ «νὰ τὴν μέλλῃ γιὰ ὅλους» γίνεται τυραννικὴ καὶ ἀποκτᾶ ψυχαλογία ὁλοκληρωτικῆ. Ἔτσι γεννιεται ὁ ὁλοκληρωτισμὸς στὶς ψυχὲς ἑνὸς λαοῦ, τοῦ ὁποίου τὰ μέλη καὶ τὰ ἡγετικά του κύτταρα, εἴτε ἀπὸ ἀνικανότητα εἴτε ἀπὸ ὀκνηρία πνευματική, διότι δὲν θέλουν νὰ σηκώσουν τὸ βάρος τῶν εὐθυνῶν ποὺ μᾶς ἐπωμίζει ἡ ἐλευθερία, ἔμπρακτα τὴν ἀρνοῦνται.

Ἀπὸ ἔλλειψη λοιπὸν πνεύματος ἐυσίας κάνουμε τὸ φίλο στὸν α' ἢ τὸν β' ἰσχυρὸ τῆς ἡμέρας. Γράφουμε ὅ,τι ἀρέσει σὲ ὡρισμένα καθεστῶτα γιὰ νὰ μὴ χάσουμε κάποιο ἀνέξοδο ταξειδάκι στὶς χῶρες ποὺ κυριαρχοῦν. Ἀναθέτουμε σὲ τρίτους νὰ σκέπτωνται, νὰ κρίνουν καὶ νὰ ἀποφασίζουν γιὰ λογαριασμό μας. Σπεύδουμε νὰ προσφέρουμε τὶς ὑπηρεσίες μας ὅπου θὰ προκύψῃ κάποιο ἄμεσο ὄφελος γιὰ τὸν ἑαυτό μας καὶ ὄχι ἐκεῖ ποὺ θὰ ἐγῆ κάτι γιὰ τοὺς ἄλλους. Καὶ ὅμως, οἱ διανοούμενοι ἀποτελοῦν τὴν ἡγεσία σὲ μεγάλο βαθμὸ ἑνὸς ἔθνους. Ὅταν στὶς τάξεις τους εἶναι καταπληκτικὴ μειοψηφία οἱ πνευματικοὶ ἄνθρωποι, οἱ συνέπειες εἶναι ὀλέθριες καὶ τὸ ἔθνος κινδυνεύει. Διότι ἡ μὴ χρήση ἀπὸ εὐδαιμονισμὸ, δειλία καὶ πιλατισμὸ τῶν δυνατοτήτων ποὺ παρέχει ἡ ἐλευθερία ἀπὸ τὴν ἡγέτιδα πνευματικὴ τάξη, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, δημιουργεῖ ἕνα κακὸ ὑπόδειγμα γιὰ τὸ λαό.

Νὰ λοιπὸν τί ἀνάγκη ἔχει ἕνα ἔθνος τοὺς πραγματικοὺς πνευματικοὺς ἀνθρώπους. Τοὺς ἀνθρώπους ποὺ θὰ θυσιάσουν τὸ ἀξίωμα καὶ τὸ ὁποιοδήποτε γρήγορο ἀνέδασμά τους στὸ «πιστεύω» τους. Τὴν οἰκονομική τους εὐμάρεια στὴν ἄνοδο τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου. Τὸν ἑαυτουλισμὸ τους στὴν ἀγάπη τους γιὰ τὶς βασικὰς καὶ μεγάλες ἐλευθερίες καὶ ἀλήθειες ποὺ καλοῦνται νὰ τὶς ὑπερασπισθοῦν μὲ τὰ ταλέντα, τοὺς τίτλους καὶ τὴν πολιτεία τους. Καὶ αὐτό, γιὰ νὰ μὴν τὶς ὑπερασπισθοῦν τόσο αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ὅσο καὶ οἱ συνάνθρωποί τους κάποτε μὲ τὴ ζωή τους καὶ μὲ τὴ βία. Διότι ἡ ἄρνηση τῶν μικρῶν καθημερινῶν θυσιῶν γιὰ κάτι τὸ ἐξωατομικὸ καθιστᾶ ἀναπόφευκτη τελικὰ τὴ μεγάλη θυσια. Τὴ θυσία τῆς ζωῆς, τῆς εἰρήνης τῆς ὑλικῆς εὐημερίας ἢ καὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν ἀνθρώπων. Ἡ ἱστορία καὶ ἰδίως ἐκείνη τῆς ἐποχῆς μας, μπορεῖ εὔκολα νὰ μᾶς πείσῃ γι' αὐτό.

Α. ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Μικρὰ νέα

Καλωσορίζουμε τὸν καινούργιο χρόνο 1961 ποὺ συνδυάζει μαζὶ μὲ τὰ χαρίσματα κάθε Νέου Ἔτους καὶ τὸ σπάνιο χάρισμα νὰ φέρῃ νούμερο παλινδρομικό

—Δηλαδὴ ἄν ἀναποδογυρισθῆ τὸ 1961 νὰ διαβάζεται καὶ ἀνάποδα.

—Τὸ ἴδιο πρᾶγμα θὰ συμβῆ πάλι ὅταν ἀνατείλῃ τὸ ἔτος 2002.

= Ἡ ἀπροσδόκητη ὡραία ἡμέρα ποὺ ξημέρωσε τὴν παραμονὴ τῆς Πρωτοχρονιᾶς ἐπέπρεψε εἰς μὲν τοὺς πωλητὰς ἀγιαβασιλιάτικων παιγνιδίων νὰ ἐκθέσουν τὰ ποικίλα παιχνίδια των, εἰς δὲ τοὺς μικροὺς καὶ μεγάλους συμπολίτας νὰ τὰ περιεργασθοῦν, νὰ κάνουν τὴν ἐκλογήν των μὲ εὐχέρεια.

—Ἀποτέλεσμα ἡ δημιουργία ἀρκετὰ ζωηρᾶς κινήσεως ἀπὸ πάσης ἀπόψεως.

—Ἀπὸ ποῦ ἄλλοῦ; Ἀπὸ τὸ Παρίσι μᾶς ἔρχεται ἡ καινούργια μόδα.

—Ἀγοράστε χρυσῆ κλωστή, πλέξτε μία χρυσῆ μπλούζα, ἕνα χρυσὸ φόρεμα, ἕνα χρυσὸ κασκόλ καὶ θὰ βρίσκεσθε μέσα στὸ πνεῦμα τοῦ σημερινοῦ κοσμικοῦ Παρισιοῦ...Αὐτὰ βεβαίως γιὰ τὴ γυναῖκα.

Γιὰ τοὺς ἄνδρες μόνον νέου τύπου ὀμπρέλες ποὺ διπλώνουν καὶ χωροῦν μέσα σὲ ἕνα χαρτοφύλακα.

—Ἡ κατάσταση τῆς ὁδοῦ Μαιζῶνος καὶ εἰς τὸ σημεῖον ἀπὸ Γεωργίου Ὀλυμπίου μέχρις ἐργοστασίου Μαραγκοπούλου, εὑρίσκεται εἰς κακὰ χάλια.

—Εἶναι ἀδύνατον νὰ περάσῃ κανεὶς ἄν δὲν χωθῆ μέσα στὴ λάσπη καὶ τὰ νερά.

—Τὸ σημειώνομεν καὶ πιστεύομεν ὅτι ἡ ἁρμοδία Δημοτικὴ Ὑπηρεσία θὰ ἐπιληφθῆ συντόμως καὶ θὰ ἐπισκευάσῃ τὸ πολυσύχναστον καὶ κεντρικώτατον αὐτὸ σημεῖον τῆς ὁδοῦ.

—Τὰ καινούργια παπούτσια μὲ στενεύουν φοβερά, χρυσό μου. Δὲν μπορῶ νὰ περπατήσω.

Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΑΙΓΙΟΝ

Η ΕΦΑ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ

ΑΞΙΕΠΑΙΝΟΝ ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Μὲ τὰ νέα γραφεῖα, Ἐντευκτήριον καὶ βιβλιοθήκην ποὺ ἐγκατεστάθησαν εἰς ἕνα τῶν κεντρικωτέρων σημείων τοῦ Αἰγίου, ἡ Ε.Φ.Α. τὸ λαμπρὸν καὶ πανελληνίως γνωστὸν αὐτὸ Σωματεῖον, συνεπλήρωσεν ἕνα μεγάλον κενὸν καὶ ἐγκαινίσαν μίαν νέαν περίοδον δράσεως καὶ προσπαθείας.

Ἤδη τρεῖς ὡραιότατες αἴθουσες ἀρκετὰ κομψὲς καὶ καταλλήλως διακοσμημέναι καὶ πᾶν ὁποῖον τὰ ἐγκαίνια ἐγένοντο πρὸ μηνὸς παρουσίᾳ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Αἰγιαλείας καὶ Καλαβρύτων, τῶν βουλευτῶν κ. Δ. Δρούλια, τοῦ Δημάρχου Αἰγίου κ. Μεντζελοπούλου, τῶν ἄλλων ἐκεῖ τοπικῶν ἀρχῶν, τοῦ διευθυντοῦ Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν τοῦ ὑπουργείου Παιδείας κ. Κουρνούτου, τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ε.Φ.Α. καὶ πλήθος ἄλλου κόσμου, ἀποτελοῦν τὸ ἐπίκεντρον τῆς πνευματικῆς κινήσεως τῆς ὡραίας γείτονος καὶ δίδουν τὴν εὐκαιρίαν τῆς καλυτέρας συγκεντρώσεως ὅλων τῶν φιλοπροόδων στοιχείων τοῦ τόπου Λεπτομερέστερα, ἕνα ἐντευκτήριον ἄνετον μὲ πραγματικὰ εὐχάριστη παραμονήν, χάρις εἰς τὸν πλουτισμὸν του ἀπὸ καινουργῆ ἔπιπλα, ραδιόφωνον ραδιομεγάφωνον καὶ μίαν ἐνδιαφέρουσα δισκοθήκη, μία ἐκλεκτὴ βιοβιβλιοθήκη, περιλαμβάνουσα χιλιάδες τόμων συγγραμμάτων κλασσικῶν καὶ ἄλλων συγγραφέων ὡς καὶ τὸ δανειστικὸν τμῆμα της, τὸ ὁποῖον ἄν καὶ λειτουργεῖ ἀπὸ ἔτους ἔχει ἐγγραμμένους ὑπὲρ τοὺς 700 ἀναγνώστας,, εἶναι εἰς τὴν διάθεσιν τῶν 400 καὶ πλέον μελῶν τοῦ σωματείου ὡς καὶ τῶν πολυπληθῶν φίλων του.

Ἀκόμη δι' αὐτοὺς ἕνα πλουσιώτατον πρόγραμμα, ἑτοιμασμένον μὲ ἰδιαιτέραν φροντίδα ἀπὸ τὴν ἁρμοδίαν Ἐπιτροπὴν, λαμβάνει τακτικώτατα χώραν καὶ περιλαμβάνει πλήρη σειρὰν ποικίλων ἐκδηλώσεων ἀπὸ φιλολογικὲς συγκεντρώσεις, μουσικὰ θραδυνὰ προβολὴ ἐγχρώμων φωτεινῶν εἰκόνων καὶ ἄλλων.

Παραλλήλως ὅμως μετ' ἀνωτέρω ἡ Ε.Φ.Α. ἡ ὁποία σημειωτέον ἱδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1947 ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ μέχρι σήμερον μίαν ὅλως ἰδιαιτέρως ἐξαιρετικὴν δρᾶσιν, ποὺ τὴν φέρει μεταξὺ τῶν καλυτέρων παρεμφερῶν σωματείων τῆς χώρας μας, συνεχίζει τὴν πραγματοποίησιν ἑνὸς μεγάλου προγράμματος δημοσίων ἐκδηλώσεων. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς νέας χειμερινῆς περιόδου ἐπραγματοποίησε σειρὰν διολέξεων ἀπὸ ἐγκρίτους Ἀθηναίους καὶ ἄλλους ὁμιλητάς, ἐνῶ ἤδη ἑτοιμάζεται ἡ ὀργάνωσις νέων διαλέξεων μὲ ἄλλους γνωστοὺς ὁμιλητάς, ὅπως τὸν καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου κ. Γ. Κοντόπουλον, τὸν διευθυντὴν τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης κ. Φωτιάδην, τὸν γνωστὸ ποιητὴν κ. Γιάννη Κουτσοχέραν, τὸν καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ζέππαν κ.λ.π. Ἐπίσης καὶ ἄλλαι διάφοραι ἑορταί, ὅπως οἱ «Ἀχαϊκοὶ» μεγάλοι ἀθλητικοὶ ἀγῶνες ὑπάρχουν διὰ τὸ πρόγραμμα τοῦ νέου ἔτους ἐνῶ ἡ ἑορτὴ ἡ ἀφιερωμένη εἰς τὸν Σοπὲν, πρὸ ἡμερῶν εἰς τὸ Δημαρχεῖον ἐσημείωσε μεγάλην ἐπιτυχίαν μὲ ὁμιλητὴν τὸν κ. Κ. Ριζόπουλον καὶ τὶς δίδες Ἑλένη Ζωγράφου καὶ Ἕλλη Δουδούμη εἰς τὸ πιάνον.

Κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν ἡ παρατηρουμένη ἐφετεινὴ ζωηρὰ κίνησις τῆς Ε. Φ. Α τὴν ὁποίαν ἐδοήθησε καὶ ἡ δημιουργία τῶν νέων γραφείων, Ἐντευκτηρίου καὶ Βιβλιοθήκης, ποὺ ἐγένοντο μὲ ἀληθῆς προσωπικὰς θυσίας καὶ μεγάλας ἄλλας προσπαθείας, ὀφείλεται ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὴν μεγάλην ἔφεσιν καὶ ἀξιοθαύμαστη δραστηριότητα τοῦ νέου Συμβουλίου τῆς ποὺ πρὸ ἀποτελοῦν ὁ κ. Κ. Παπαγιαννόπουλος, πρόεδρος, ὁ κ. Ν Σπηλιόπουλος, ἀντιπρόεδρος, ὁ κ. Γ. Γεωργόπουλος Γ. Γραμματεύς, ὁ κ. Εὐθ. Παπαδρόσου, ταμίας, καὶ ὡς μέλη ἡ κ. Ἄννα Κανελλόπουλου, ἡ δις Ρένα Πεπονούλα, καὶ οἱ κ. κ. Α. Γρηγοράκης Χ. Γκόφας Χ. Κανελλόπολος, Γ. Παπακωνσταντίνου, καὶ Γ. Ἀναστασίου.

Π ΠΑΠΑΕΥΘΥΜΙΟΥ

ΙΔΗΡΩΤΗΡΙΑ ΚΑΘΑΡΙΣΤΗΡΙΑ ΒΑΦΕΙΑ
Ἀθαράμιλλον
Αὐτόματα μηχανήματα καθαρισμοῦ.
Ἀθαράμιλλον
Σύγχρονα καὶ ταχέα μεταφορικὰ μέσα.
Ἀθαράμιλλον
Ἐμπιστευθῆτε τὸν ἱματισμόν σας τὸν ὁποῖον θὰ ἔχετε συντόμως ὁλοκάθαρο καὶ φρεσκοσιδερωμένο.
Τηλεφωνήσατε 38-90

ΙΩΑΝ. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ
Χειρουργὸς Ὀδεντίατρος
Ὁδὸς Κορίνθου 233
Ἐναντι Ταχυδρομείου
Τηλ. 23-47
Ἐκτελοῦνται ἅπασαι αἱ νεώτεραι ἐργασίαι.
Δέχεται καθημερινῶς 10-1 καὶ 5-7 μ.μ.

Ἡ συμπαθὴς ἠθο[illegible] τοῦ θιάσου Παπαγιαννοπούλου [illegible] Μαρίνου, ποὺ στὴν ἀποψινὴ κωμωδίας «Θὰ σὲ κάνω θρύλο» ἐνσαρκώνει ἕναν ἀπ' ὁτοὺς κυρίους ρόλους της.

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ ΣΠΑΠ

ΩΤΟΜΟΤΡΙΣ: Δι' Ἀθήνας: 2.47 π. μ., 6.10 π. μ., 8.24 π. μ., 12.32 μ. μ., 4.57 μ. μ., 7.24 μ. μ. (ταχεῖα). Διὰ Καλαμάταν: 2.23 π. μ., 6.10 π. μ., 12.02 μ. μ. Διὰ Κυλλήνην: 6.10 π. μ., 9,10 π. μ., 12.02 μ. μ. 1. 28 μ. μ. (ταχεῖα), 4.55 μ. μ. Διὰ Πύργον —Ὀλυμπίαν: 9.10 π. μ., 1.28 μ. μ. (ταχεῖα), 7.39 μ. μ. Διὰ Δερβένι: 7 μ. μ. Διὰ Καλάβρυτα: 2.17 π. μ., 12.32 μ. μ. 4.57 μ. μ.

ΑΤΜΗΛΑΤΟΙ: 11.24 π. μ. διὰ Καλάβρυτα καὶ Ἀθήνας, 3.50 μ. μ. διὰ Κυλλήνην, Πύργον, Ὀλυμπίαν, Κυπαρισσίαν.

«ΚΑΛΥΔΩΝ»: 5.35 π. μ., 1.35 μ. μ., 5.35 μ. μ.

ΠΟΥΛΜΑΝ διὰ Ζάκυνθον: 10.30 π. μ. καὶ 3 μ. μ. Κατὰ Σάββατον καὶ Κυριακὴν τὸ δεύτερον πούλμαν, ἀντὶ τῆς 3 μ. μ., θὰ ἀναχωρῆ τὴν 5 μ. μ.

ΑΕΡΟΦΟΡΕΙΑ: 6.10, 9 π. μ., 12.10 μ. μ., 3 μ. μ. καὶ 6.15 μ. μ. Διὰ Λουτράκι: 9 π. μ.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ ΚΤΕΛ

ΔΙ' ΑΘΗΝΑΣ: 5.30, 7.30 10.30, 12,30, 15, 18,15 23.

ΔΙ' ΑΙΓΙΟΝ: 6, 7, 8, 9, 10, 11, 11,30, 12, 12.30, 13, 13.30, 14 15, 15, 16, 17, 18,19, 20, 21. (Τηλ 29—73).

ΔΙΑ ΠΥΡΓΑΝ: 6, 8, 9.30, 11.30, 13, 15, 16.30, 18.15, 19,30. (Τηλ. 39—97).

ΔΙΑ ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ: 6.30, 9.30 Διὰ Μάνεσι 16. Διὰ Δάφνην 12 15. (Τηλ. 36—01).

ΔΙΑ ΤΡΙΠΟΛΙΝ: 6.30 (Τηλέφωνον 31—01.

ΔΙΑ ΜΕΣΟΛΟΓΙΟΝ— ΑΓΡΙΝΙΟΝ. 6.30, 9.30, 11.30, 13.30, 16.30, 18.30. (Τηλ. 39—93).

ΔΙΑ ΝΑΥΠΑΚΤΟΝ: 9.20, 11.20, 13.20, 17.20, 19.20. (Τηλέφωνον 39—93).

ΔΙΑ ΚΕΡΚΥΡΑΝ: Δρομολόγιον φέρρυ—μπώτ 10ης π. μ. (Τηλέφωνον 25—56).

ΣΧΟΛΗ ΣΩΦΕΡ
Κολοκοτώνη 34 (Γκαράζ)
Τηλέφωνον 23—45 Πάτραι

"Ἔργον τοῦ κ. Ν. Χαλιάσου καὶ συνεργατῶν του

ΕΞΕΤΥΠΩΘΗΣΑΝ ΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΟΥ Δ' ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Εἰς λίαν ὀγκώδη τόμον ἐξεδόθησαν ἐσχάτως τὰ πρακτικὰ τοῦ μεγάλου περιφερειακοῦ ἐκπαιδευτικοῦ Συνεδρίου τῶν λειτουργῶν Μέσης Ἐκπαιδεύσεως τῆς ΙΕ' Περιφερείας (Πατρῶν). Ἑξακόσιαι περίπου μεγάλαι σελίδες, μὲ ἐξαιρετικῶς ἐπιμελημένην ἐργασίαν, δίδουν, καὶ ἀπὸ ἁπλῆς μόνον ἐμφανίσεως, ἰδιάζουσαν σημασίαν εἰς τὸ ἐκδοτικὸν τοῦτο ἔργον 'Αλλ' ἐκεῖνο, ὅπερ καθιστᾶ τὰ ἐν λόγῳ πρακτικά, ἀληθῆ πνευματικὴν προσφοράν, καὶ εἰς τὸν ἐκπαιδευτικὸν κόσμον καὶ εἰς πάντα διανοούμενον εἶναι ὅτι εἰς αὐτὰ ἐκτίθενται πολύτιμα διδάγματα παιδαγωγικῆς καὶ κοινωνικῆς πείρας καὶ [illegible] ματα μιᾶς ἐνδελεχοῦς ἐπιστημονικῆς συζητήσεως καὶ ἐρεύνης, [illegible] ὁπὸν ὁμολογουμένως πρωτότυπον ὅσον καὶ ἐπαγωγικὸν καὶ [illegible] τικόν.

[illegible] ὑπερβολὴν, ὁ κυριώτερος πρωτ[illegible] ἐργάτης τοῦ λαμπροῦ αὐτοῦ ἔργου, [illegible] Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως [illegible] Πάτραις κ. Νικόλαος Χαλιάσος ἐπετέλεσεν ἕναν ἄθλον. Ὁ Χαλιάσος ἐπετέλεσεν ἕναν ἄθλον. Ὁ πως ἄθλος πνευματικὸς καὶ πανδαισία ἐπιστημονικὴ καὶ παιδαγωγικὴ ἦτο καὶ τὸ Συνέδριον τοῦ Ἰανουαρίου εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ Ἀσακείου Πατρῶν, καθὼς δικαίως ἔχε καὶ τότε εὐρύτερον χαρακτῆρα καὶ τοῦ ὁποίου συνεδρίου ἀκριβῶς εἶναι αὐτὰ τὰ Πρακτικά. Αἱ δέκα [illegible] τε καὶ πλέον εἰσηγήσεις πρωτοτύπων θεμάτων, ἀπὸ τὰς ὁποίας δύο [illegible] εὐχερῶς νὰ ξεχωρήσῃ τις τὰς τοῦ τας τῶν κ. κ Κ. Γεωργούλη, ὑπουργοῦ Διδασκαλείου Μ. Ε., Γρ. Κ[illegible] ἐκπαιδευτικοῦ συμβούλου καὶ [illegible] Χαλιάσου, προέδρου τοῦ ἐν λόγῳ Συνεδρίου, ἀποτελοῦν μίαν [illegible] σίαν», πράγματι, πρὸς τὸν Ἐκπαιδευτικὸν κόσμον καὶ τοὺς [illegible] κοὺς γενικῶς ἀνθρώπους. Τοῦτο [illegible] τυγχάνει γενικῆς κριτικῆς συμπ[illegible] σεως.

Ἡ ἀναγνώρισις αὐτὴ ἀς εἶναι [illegible] μικρὰ ἀνταμοιβή, ὅσων ἐργάσθη[illegible] τόσον φιλοτίμως καὶ κατὰ τὸ [illegible] δριον καὶ κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν [illegible] τοχημένων καθ' ὅλα αὐτῶν [illegible] κίων, ἰδίᾳ δὲ τοῦ κ. Χαλιάσου, [illegible] συνέδεσε τὸ ὄνομά του μὲ ἑκεῖ[illegible] οὗτον λαμπρὸν καὶ ἀξιέπαινον [illegible]

Σ. ΓΑΛΑΝΟΜΜΑΤΗΣ

Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΑΙΓΙΟΝ

ΑΙΓΙΟΝ. Μέσα εἰς ἕνα μοναδικὸν φαντασμαγορικὸν περιβάλλον καὶ παρουσία ἐκλεκτῆς μερίδος τῆς κοινωνίας τῆς συμπαθοῦς πόλεως τοῦ Αἰγίου τὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων εἰς τὸ κοσμικὸν κέντρον «Χαυτεῖα» ἡ «Περιηγητικὴ Λέσχη» ἐπραγματοποίησε τὸ Χριστουγεννιάτικον ρεβεγιόν της.

Εἰς τὴν ἐν λόγῳ μεγάλην αἴθουσαν ἐπὶ τῆς πλατείας 'Αγ. Λαύρας, ποὺ χάρις εἰς τὸν πρωτότυπον καὶ πλούσιον διάκοσμον, τὸν ὁποῖον ἔπλασιωνεν ἕνας ἄφθονος πολύχρωμος φωτισμός, εἶχε πάρει τὴν ὄψιν ἑνὸς φανταστικοῦ ὑπερπολυτελοῦς κέντρου, ἔλαβε χώραν μία ὅλως ἰδιαιτέρως [illegible] λυμασία ἑορταστικὴ συγκέντρωσις ποὺ παρὰ τὸν μεγάλον ἀριθμὸν τῶν παρευρεθέντων, δοθέντος ὅτι ὑπερέθησαν κατὰ πολὺ τοὺς 450, ἔδωσε τὴν εὐκαιρίαν μίας ὡραιοτάτης ἐκδηλώσεως, μὲ ἀρίστας ἐντυπ